

אור האמונה

וועדים באמונה ובטחון
שחוללו מהפך אדיר בחיי רבים
בשילוב סיפורים נפלאים

גיליון שבועי

8

יוצא לאור לשבת פרשת מטות מסעי תשפ"ג

תוכן העניינים

- א. מהלך הצרה – סיבה לצמיחת הישועה.....
- ה' רופא כל – ואין מידו מונע.....
- ה. תסמונת בלעם הרשע – לא להבין רמזים.....
- יא. בכח הבוטח לשנות גזירת שמים.....
- יב. מסלולי הנהגת הכורא – לפי בחירת האדם.....
- טו. אהבה – אור החוזר.....
- טז. מהלך של צרה – זה עצמו צמיחת הישועה.....
- כ. הישועה הצומחת מהצרה – יסוד גלום כבריאה.....
- כב. סוד הגלות – סוד האמונה.....
- כד. גם בזמן שאין רואים כלום – תאמין שבורא עולם ברא עולם להיטיב לברואיו.....
- כה. ביטחון – אל תשאל שאלות.....
- כו. נתת ליראיך נס להתנוסס – הנסיון בנין קומת האדם.....
- כז. סוד התפילה והקיווי.....

נציב השיעור

יהושע צבי בן זיוה
לפרנסה ברווח

אהרן יצחק בן צפורה חיה
לרפו"ש

נציב השיעור

נחמן בן חנה
לרפואה שלימה בגוף ובנפש

יהודית בילא בת חנה
ואברהם בן חנה
לזיווג הגון במהרה

נתרם בעילום שם
להצלחת התורם

שיחתו השבועית של הרה"ג הרב מיכאל בוגנים שליט"א

הבוטח בה' – אין חוקי הטבע שזולטים עליי

מהלך הצרה – סיבה לצמיחת הישועה

את ראשית שיחתי ראיתי להתחיל בסיפור שהתחיל די מזמן, עוד בתקופה שהוועד השבועי התקיים בעזרת נשים שכולל חזו"א.

באחד הוועדים נעמד לו אדם שלא היה מאנשי הוועד בצדי בית המדרש, ולאחר גמר הוועד הוא ניגש אלי על מנת להבהיר לו נקודה חשובה שלא הובהרה לו דיו.

ומתוך שאלתו ובסייעתא דשמיא לה זכה לשמוע את אותו ועד, הבנתי שהרבה פעמים כשהקב"ה מביא ח"ו דבר צרה וצער לאדם – אין זו המטרה לצערו ח"ו אלא להיפך להצמיח לו מתוך הצרה את הישועה אליה הוא מייחל.

וכך היתה שאלתו והערתו – "לא זכיתי להבין מה שאמרתם בוועד לקוות ולהמשיך לקוות. זה כמה שנים שאין לי ילדים אחר שבתחילה זכיתי לבן ובת, אך קיבלתי זאת ואמרתי לאשתי שצריכים להאמין שזהו רצון ה'.

כמובן שמתחילה היה קשה לה לקבל זאת, אך ככל שחזרת על אמירה זו היא הגיעה לכלל הסכמה להאמין שזהו רצון ה', ואכן הדברים התיישבו על ליבה. והנה אני שומע ממכם שצריך לקוות ולקוות, מה פשר דבר זה?

ניסיתי להבהיר לו שאדם באשר הוא חייב לקוות לה', אך הוא בשלו - "טוב, אני לא מקווה!"

פניתי אליו והבאתי את דברי הרמח"ל שאומר שמי שלא מקווה הוא נענש על כך - קשה היה לו לקבל את הדברים וטענתו בפיו, הרי קיבלנו אשתי ואני שזו גזירת שמים וזהו רצון ה' - ומה לנו לקוות - אין אנו מקווים!

פניתי בנסיון נוסף להסביר לו, דהנה הרמח"ל בבואו להעמיד בפנינו מהו פירוש של קיווי הוא כותב שהמקווה, תמיד הוא בשמחה, כי המצטער הוא ביגון ואנחה, אבל המקווה אינו מצטער.

וביותר מזה אומר הרמח"ל, שמי שאינו מקווה מיד מת פירושו של דבר שאדם ששולל את הקווי, חיו אינם חיים משום שהוא מתפלש בעפר הצרה במקום לקוות לה', ומצב זה גורם לאדם ריחוק מהבורא ונענש על כך שאינו מקווה אליו

סיבת עונשו הנה, משום שאדם שאינו מקווה, הוא כביכול מצהיר בזאת שאין ח"ו כח לה' להוציאו ממצוקתו וצערו ושכביכול ח"ו אין מאמין בו - וכך המשכתי להסביר לו בהרחבה את ענין הקיווי

הדברים החלו למצא מקום בליבו ופונה אלי בשאלה מה אני אמור עתה לומר לאשתי אחר שהגיעה לכדי הסכמה שזהו רצון ה', וקיבלה על עצמה גזירת שמים?

עניתי לו - אתה מגיע הביתה ואומר לאשתך שהייתה לך טעות, ושנים חייתי בטעות זו כי לא ידעתי מהו סוד הקיווי, וכי זהו תפקידנו לקוות ולייחל אליו.

בזמנו הוא אמר לי שחצי שנה לאחר מכן אשתו התעברה והוא אף הוסיף בפני אמירה שאשתו אמרה להקב"ה. היה שווה לך בורא עולם לעשות לי את זה כי בזכות זאת נתפרסמה כאן בארץ ובחו"ל, כוחה של אמונה".

ובעלה אומר כנגדה - ראי כמה גדול כח הקיווי.

מאז ועד אותו היום שבישר לי על עיבורה של אשתו לא היה לי אתנו כמעט שום קשר. והנה יום אחד, הוא ניגש אלי ומספר לי, שאשתו נמצאת באמצע הריון אך הוא מוסיף שהמצב די מסובך, אשתי חזרה מבית החולים בוכה ומדובר בהריון של תאומים

לא זכיתי להבין, אמרתי לו וכי לבורא כל העולמות נושא התאומים שלך מהווה עבורו דבר מסובך?

לא הבנתני דיו הוא טוען למולי, הסיבוך אינו בעצם עובדת היות לנו תאומים, אלא במה שבית החולים אמר לגבי מצבם שתינוק זה יצא בבעיה כזו ולאחר בעיה נוספת.

שמעתי את דבריו ושאלתי אותו. מה בורא עולם רוצה ממכם בעת הזאת? ייעצתי לו להתחזק באמירת פסוקי קיווי וביטחון במשך חצי שעה כל יום, ואכן הם התחזקו במשך כל ההריון.

סופו של הסיפור היה, ששבוע שעבר ניגש אלי אותי אברך ובשורתו בפיו שנערכה סעודת הודיה משולבת באמירת נשמת כל חי, על שזכו לתאומים בריאים ושלמים.

ומוסיף לי אותו אברך שאשתו אמרה לו שאכן בתקופת ההריון היה לה לחץ מה ילד יום.

הנסיון והלחץ שעברה היה ע"מ להשקיע באמונה וביטחון "לו הייתי יודעת מראש שאין לילדים שום בעיה, כלום הייתי משקיעה כפי שהשקעתי"

מוסיף אותו אברך שהרבה אנשים לא היו מפנימים זאת והיו מגיעים לכלל מסקנה שלא היה כלום מלכתחילה, וכי הרופאים טעו בדיאגנוזה והמציאו דברים שלא היו ולא נבראו. אך לאמיתו של דבר הדברים שנאמרו ע"י הרופאים נאמרו מתוך ממצאי הסטטיסטיקה הרפואית וכך היו אמורים להיות פני הדברים, אלא הואיל והבינו שיש כאן מסר דרכו סללו דרך של קיווי באמונה וביטחון ה' שינה עבורם את הטבע והובילם בדרך ניסית.

כחיזוק למסר הנ"ל אוסיף עוד סיפור הממחיש זאת, בשבוע שעבר ביום רביעי מתקשרת אישה שנקשרה לנושא אמונה וביטחון בעקבות האזנתה לחיזוק היומי דרך קול הלשון.

והיא פונה בבקשה לדבר עם הרב באופן דחוף. ניסינו להסביר לה שכעת הרב מצוי באמצע הסדר והוא ישוב לדבר אליה בגמור הלימוד, אך היא התעקשה שאין מה לחכות וכי היא חייבת לומר את שלה ברגע זה.

נימי השמחה וההתרגשות היו מורגשים בכל מלה שלה וכך היו אמריה: זו תקופה ארוכה שאני שומעת את הרב בחיזוק היומי, ומאוד חיזק אותי המקורות אותם הביא הרב המצביעים על כך שבורא עולם ברא את הבריאה בשני מסלולים – מסלול של טבע ומאידך ישנו מסלול של הנהגה ניסית, דבר שלא ידעתי לפני כן.

אשה זו לקחה והפנימה את הדברים לכלל מעשה.

וכך היא מספרת - בני חולה קרוב לחמש שנים במחלת הצליאק שהשלכותיה ידועות לציבור!

אין סעודות שבת בלחם - כל אכילה הכי קטנה של לחם גובלת בסכנת נפשות של ממש

אולם הואיל והיא שומעת שיש מסלול של הנהגה ניסית פנתה לבנה ובקשתה בפיה, זה חמש שנים שאנו צמודים למסלול הרופאים ננסה לצעוד במסלול השני של הנהגה ניסית.

הבן טען ובצדק מבחינתו - אמא זה לא מסוכן?

עניתי לבני - אם נבטח בה' ביטחון גמור יהיו בשורות טובות.

הגענו לרופא ובקשתיו לערוך לבני שוב בדיקות לוודא שאכן הוא עדיין חולה, התחושה שלי היא שבני הבריא כבר

כמובן שהרופא הסתכל עלי במבט תמוה לחלוטין ואף היטיב להבהיר "תשמעי גברת, צליאק זו "מתנה" לכל החיים כך הוא התבטא! "אין בזה שינויים - מי שחולה, נשאר כך לכל החיים אין לו על מה לעשות בדיקות!

כמובן שלומר לרופא כזה, שיש נסים בעולם, זה דבר שלא קיים בלקסיקון שלו!

וכאן מתרחש הלא יאומן, כחולה שמקבל טיפול במשך חמש שנים הכל מתועד במסך והנה כשהוא מנסה לפתוח את המסך - השם והתיק נמצאו, רק בכל הבדיקות של בני לא מופיע צליאק.

הוא מנסה לעבור למסך נוסף - גם שם אין כלום מנסה לברר אולי הרופא המחליף טעה, אך הוא לא מגיע לשום מסמך או דיאגנוזה המצביעה על כך שבני חולה בצליאק ואז הוא אומר אני לא מבין אותך אין לו צליאק

אבל אנו מטופלים חמש שנים?
הוא אומר לה – שיאכל לחם ותבואי לאחר זמן מה ונערוך
שוב בדיקות

הילד אוכל כרגיל, נעשו בדיקות וביום רביעי הגיעו התוצאות
עם הבשורה – אין לבן שלך שום צליאק

כמובן שהיא התפעלה מעוצמת הנס, ואמרה הודו לה' כי טוב
כי לעולם חסדו, אך אני כשלעצמי התפעלתי איך הדברים יצאו
ממנה בהתרגשות שלא יכלה לסבול שום דיחוי.

ברור לכולנו שלא בכדי הגיע סיפור זה לידינו, אלא כדי
שנפרסמו ונלמד ממנו לחיות בורא עולם. כשחיים אותנו באמת
ובוחרים במסלול של הנהגה ניסית – אנו מבינים שבידו לרפא
כל המחלות.

חשוב לציין על מנת שנבין את עוצמת הנס על פי עדותה
של האמא, שבמשך אותן חמש שנים אם בנה היה אוכל דבר
מה שיש בו תערובת דגן בלבד, היה נגרם לבנה התקפה חזקה
מאוד באופן רציני ביותר.

ה' רופא כל – ואין מידו מונע

הדברים הנ"ל ממחישים בפנינו את דברי תלמיד הגר"א שכותב
בביאורו על ברכת "אשר יצר" הנאמרת כל יום ובה אנו מסימים
שה' הוא "רופא כל בשר ומפליא לעשות. וז"ל – דהגם שעל פי
משטר הטבע יש מיני חלאים שאין להם רפואה כלל, אך הוא
ית' רופא "כל" בשר ואין להתפלא על כוחו למעלה מהטבע,
שהרי יותר מזה הוא מפליא לעשות, שעשה כל בשר ובראם,
א"כ כ"ש שיש לו כח לרפאותם"

עולה מדברי קודשו שאין כזה מושג "תשמע אין לדבר זה תרופה" משום שה' הוא רופא כל בשר, אפי' מחלות שאדם שומע מהרופאים שאין להם תרופה, לא נבצר ח"ו מבורא עולם לרפאתם. ואם יתפלא אדם כיצד ייתכן כדבר הזה? תשובתו בציוד שהרי ה' יותר מזה הוא מפליא לעשות, דהיינו מאחר שהוא עצמו יוצר האדם שעשה כל בשר ובראם, אם כן כ"ש שיכול לרפא.

מצינו דבר נפלא בדברי הרמ"ד תלמידו המובהק של הרמח"ל על הפסוק "ועבדתם את ה' אלוקיכם ובירך אל לחמך ואת מימך. "וז"ל בספרו ברית עולם- "כי העבודה אל הייחוד הקדוש היא שגורמת המשכת השראתו על המחיה ועל הכלכלה, ומתוך כך היא מתברכת במעיו של אדם. ולא די שיש לה כח לזון ולפרנס כראוי אפי' באכילה מועטת, אלא שיש לה כח להעמיד את האדם על בריאותו שלא יחלה ולא יחלש. כי רובם של החלאים מן המזונות הבלתי מבורכים שמתאחז בהם הרע של הסט"א המחליש ומחליא. משא"כ המזונות המבורכים, שאדרבא מתערב בהם הטוב של הקדושה, שלא לבד יש לו כח לשמור מן החולי שלא יבא, אלא אפילו להסיר את החולי שכבר בא על איזה קלקול".

נמצינו למדים שכשאדם עובד על עצמו לחוש את ה"אין עוד מלבדו" את "בעל הכוחות כולם" זה עצמו גורם להמשכת השפעה על מחייתו ומזונו וכל מה שאוכל מתברך במעיו ומסיר ממנו כל מחלה.

ובהמשך דבריו שם בספרו כותב וז"ל ואגב ענינא נאה לדעת כי העבודה הפרטית והסמליית המברכת את המזונות היא דוקא ברכת המזון האמורה כהלכתה שאם האדם אינו מברך על מזונו כל עיקר או שאינו מברך כראוי בשמחה ובטוב לבב אין הברכה

שראויה במעיו ואז אדרבא לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו וזה גורם לו חולאים רצים ונאמנים שאינו יודע על מה וסבתן או ביטול או זלזול ברכה שמרחיק ממנו ברכתו של זן ומפרנס לכל וענין זה נרמז במה שכתוב והיה לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום הוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה כי לבסוף יוכרח להודות בפה מלא שהרעות מצאוהו על ריחוק האלקות שלא נתפשטה ברכתו בבני מעיו לפי שביטל או זלזל בברכת המזון כי אין הברכה שורה אלא על המברך דהא באיתערותא דלתתא איתער לעילא עכ"ל.

אגב הסיפור שהבאנו מספר לי אחד האברכים שאני עמו בקשר שאשתו שנים חולה במחלת הצליאק, הוא לקח את דברי הגרמ"ד וואלי למעשה ובס"ד במקום מצב בו לא יכלה אשתו לאכול לחם בסעודות השבת היא כבר כמה חדשים אחר ששמעה את הדברים דלעיל והתחזקה זוכה לאכול לחם

כידוע, אנו חוזרים על כך המון פעמים, כשאדם שומע דבר שמועה מחז"ל וכיו"ב יהיה בעיניו כשומע מפי הקב"ה. וזה מה שאמר לי אותו אברך: כששמענו אשתי ואני את דברי הגרמ"ד וואלי זיע"א חשתי כדברי המדרש בנשא שאומר שכל דבר שמועה מחז"ל הוא כשומע מפי הקב"ה והלכנו עם זה עד הסוף! – ברוך ה' אשתי אוכלת ככל האדם – הקב"ה הוא המסיר כל מחלה!

תסמונת בלעם הרשע – לא להבין רמזים

המטרה העיקרית שבעבורה אני מוסר לפניכם את הסיפורים הנ"ל וגם את מה שנביא לקמן, הוא כדי שנפנים שכשמגיעים

מקרים מסויימים לפתחו של כל אדם ישנם שני דפוסי הנהגה
איך להתייחס למקרה

אני שומע על מקרים בהם מתבטאים לפני בביטויים כמו "יש
לי בן שפשוט מוציא אותי מהכלים, הוא צועק המון וזה מוציא
אותי מהכלים"

ובאוזני שמעתי שתגובתו של האבא היתה סגירת חלונות ביתו
כדי למנוע מעצמו בושות מצעקות בנו

כמו כן שמעתי על משפחה שהבן שלהם צועק וצועק -
והתגובה הכאה על כל התנהגות כזו

אומרת אשה אחת - בעלי אומר שהילד מוציא אותו מהכלים
מצעקותיו, אני כמעט משוכנע שיש לו איזה דיבוק.

התנהלות ותגובות מעין אלו, הן מנוגדות לגמרי למה שהתורה
מלמדת אותנו בהציגה לפנינו את דרכי תגובתו של בלעם
לתעתועי האתון

האתון סוטה מן הדרך - התגובה הכאה

לוחצת את רגלו - שוב הכאה

רובצת - שוב הכאה

במקום להבין שיש כאן רמז משמים - תעצור אל תלך!

הוא מכה

אותו אב או אם שמתעצבנים, מכים כשהבן צועק - ובמקום
להבין שהקב"ה אומר לו לצעוק, כדי שאנחנו כהורים נקבל מכך
מוסר השכל, ונבין את המסר להתחזק באמונה וביטחון ובכך

להשיג את בחינת "רופא כל בשר", ובמקום זאת מכים או סוגרים חלון למניעת בושות – דומים בהתנהגותם לבלעם, ועל זה ידו הדוויים.

ראיתי בעיני התנהגות של אנשים שמבינים מסרים ניגש אלי אברך ומציג בפני את הבן יקר שלו ואומר לי אתה רואה אותי? עדין נפש, אך דע לך ששנים רבות אנו סובלים מצעקות וזריקת דברים מהחלון בצורה שלא ניתנת לתיאור, מישהו אף המליץ שייקח איזה כדור הרגעה

ניסיתי אך גם זה לא עזר

הפנמתי – הקב"ה רוצה משהו מאיתנו

התפעלתי מאוד כשסיפר לי זאת, וביותר התפעלתי כשמעתי את אשתו אומרת – הקב"ה רוצה מאיתנו לא להיות בלעם ולהכות

קיבלו ההורים ללמוד אמונה וביטחון – ובס"ד המצב התהפך לגמרי. עמד אכן לפני ילד מתוק, דברתי עם הילד לחצתי את ידו – ואז אח"כ אומר לי האבא שאם תיגש לשכנים שלי הם יאמרו לפניך שאי אפשר להבין איך הילד התהפך מהקצה לקצה ללא שום טיפול

אכן לדאבון לב אומר לי אותו אברך, לא קלטנו מתחילה את המסר – היינו מכים ומכים כמו בלעם!

נכון שנדע שעל כל הכאה והכאה תבא עלינו תביעה, ואם לא נלמד את המסר ולא נקווה לו – נענש!

בכה הבוטח לשנות גזירת שמים

מצאתי בס"ד מסר חשוב המובא בדברי השואל ומשיב לרבנו יוסף נתנזון זצ"ל בפרשת בלק.

ישנה גמ' בנדירים לב. וז"ל "תני אהבה בריה דר' זירא כל אדם שאינו מנחש, מכניסין אותו למחיצה שמלאכי השרת אין יכולים לכנוס בו שנאמר "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל" עכת"ד הגמ'.

ומסביר השואל ומשיב שהכוונה בגמ' זו, שמלאכי השרת מתנהגים על פי הקב"ה שיגזור אומר, אבל האנשים הצדיקים, כפי שהצדיק גוזר הקב"ה מקיים דבריהם, וא"כ הם גדולים יותר ממלאכי השרת.

ומי הוא זה שזוכה להיקרא צדיק, זאת נלמד מדברי רבנו בחיי על פרשת פנחס בהקדמה - "שאין האדם נקרא צדיק אלא הבוטח בה" "

ומשילוב דבריו עם דברי השואל ומשיב, נמצינו למדים שבכח הבוטח לשנות גזירת שמים.

אך ממשיך השואל ומשיב שזהו שאמר הכתוב, "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל", דהיינו שלא יוכל להזיקם כלל, ואדרבא כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, והיינו שכביכול אם נרצה לדעת מה פעל אל, נשאל לישראל ונדע מה פעל, כי הקב"ה גוזר גזירה והצדיקים מבטלים. וא"כ יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, נשאל להם מה פעל אל דהיינו בשביל שאינם מנחשים ואינם מתנהגים על פי טבע כי אם על פי דביקות ה' והם עליונים מן הטבע". עכ"ל

כוונת דבריו הקדושים שבכח הצדיקים לבטל גזירת שמים ובזה כוחם גדול יותר ממלאכי השרת. ואותם צדיקים כאמור הם הבוטחים בה'. וכוונת הפסוק "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל" – שאם ירצה האדם לדעת אם אני יכול לפעול – התשובה תהיה שלא, משום שאותם צדיקים משנים את גזירת המקום ומשום שאינם מנחשים ומתנהגים על פי טבע אלא על פי דביקותם בה', שוב מערכת הטבע לא שולטת עליהם אלא הטבע כפוף להם!

מסלולי הנהגת הבורא – לפי בחירת האדם

על הפסוק בתהילים פרק י"ח פסוק ל"א – "אמרת ה' צרופה, מגן הוא לכל החוסים בו" כותב המלבים: "עניני ה' בעולמו יתראו לנו בשתי מחזות

א – החוקים הטבעיים אשר גבל וחקק בעת הבריאה חוק נתן ולא יעבור...

ב – הדרכים אשר ינהיג לפי מעשה בני אדם הבחירים אם טוב ואם רע, שבעת שבעלי הבחירה עושים מעשים טובים לפניו, יסדר את ההנהגה להיטיב להם ולחיותם, ובעת ירעו מעשיהם יסדר ההנהגה לרע"

היינו שיש ב' מסלולים – מסלול החוקים הטבעיים שלא משתנה למי שנמצא במערכת טבעית

אבל "אחר שנשים לב כי חוקי הטבע הם ערוכים מאת ה', וגם ההנהגה הבחירתית לפי המעשה שעל ידו יגמול ויענוש הוא

ג"כ מאת ה' ... וחוקי הטבע הם תלויים ונמשכים וישתנו לטוב או לרע לפי שישנו בני אדם את מעשיהם, ובזה יש תקוה שהצדיק יהיה נשמר מכל רעות טבעיות כי הטבע תיכנס תחתיו לפי מעשהו.

ובהמשך - ואין חוקי הטבע עוצרים בעדם כי כל אמרת ה' צרופה שהם המאמרים שבם גזר שיתהווה העולם וגבל חוקי העולם והטבע, הם צרופים מכל סיג ...

ומצד זה הוא מגן לכל החוסים בו - כי חוקי הטבע נכנעים אל החוסים בה'.

במסלול השני נמשכים חוקי הטבע והשתנותם לפי מעשי בני אדם, והבוטח בה' משולל משלטון הטבע, אף כשיש צרה בעולם או מגיפה - אותו הצדיק שחוסה בה' אצלו הטבע יתמוסס וחוקי הטבע אכן נכנעים

זוהי הטעות הגדולה שתופשת לה מקום בליבות בני אדם כשאומרים לאדם אין לדבר תרופה - מיד אמירה זו משפיעה עליו עד אובדן יכולת הקיווי, כאשר לפי האמת בכוחו לשנות מערכות הטבע וחוקיו.

וכדי להבין עד היכן דברים אלו יכולים להגיע, אספר לכם שניגש אלי אברך ומספר לי, שבתו סובלת מפצעים שנה שלמה, וביקרנו אצל מספר רופאים בארץ למצא מזור לביתנו

וכשניסיתי לומר לו ומה עם קיווי? זה לא היה בנמצא, שכן כל הרופאים אמרו פה אחד שאין לזה תרופה!

ואני טוען הרי הקב"ה, הוא יצר את הבת וכי נבצר ממנו ח"ו מלהושיע

'אבל כל הרופאים ...

ואנו נאמר- וכי רופא כל בשר ומפליא לעשות לא יכול לרפאה?
מה ה' שואל מעימך? קיווי.

יעצתי לו לשמוע את אחת השיחות ביחד עם אשתו בנושא הקיווי.
אחרי ששמעו השיחה הוא הגיע יום למחרת ואמר לי שזה
שינה עבורו את כל מערכת התפיסה, ובס"ד אני נמצא בשמחה
וקיווי לה'.

כשאותו אברך היה תחת המסלול של הרופאים וחוקי הטבע
נלקח ממנו הקיווי לה'. אך כשבחר לשנות מסלול ולהבין שחוקי
הטבע נכנעים תחת החוסים בו – זה כבר הכניס אותו למסלול
אחר – קיווי וביטחון!

בראשית דברי סיפרתי, על אחד שנמצא בצער גדול, הואיל
ובנם לא נותן להם מנוחה מחמת צעקותיו היום יומיות. בשבוע
שעבר היה נראה שלגביו כלו כל הקיצין – וכך הוא אמר לי
"הרמנו ידיים, לקחנו אותו לפסיכיאטר".

כמובן שאני ניסיתי לשאול את המתבקש – היכן הקיווי?

אך הוא טען וכי ייתכן שהוא ישתנה אי פעם.

דעו לכם מדובר באברך ששמו בין הטובים בכלל, ואני עומד
מולו וטוען כנגדו מה זאת אומרת איך הוא ישתנה? מי שיצרו
יביא את השינוי המיוחל.

הוא מתוך ייאוש "א"כ למה הוא צועק כל הזמן, זה מוציא
אותו מן הכלים. יש לו בודאי איזה דיבוק.

כששמעתי אותם התחלתי להיזכר כשאני קורא את פרשת
בלעם שמכה ללא הרף את אתונו, ואני מתעורר איך אין כאן
הבנה שהקב"ה רומז לך משהו – שום דבר הוא ממשיך ומכה.

אהבה – אור החוזר

אני פונה אליהם: לבכות, ולהתעצבן זה בודאי לא מה שהקב"ה רוצה מכם בעת הזאת - יש כאן מסר מאיתנו ית'

והאשה מתוך ייאוש, בראותה את בעלה שמגיב בהכאות שואלת, גם לזה יש תרופה?

ואני אומר לה מה הפירוש גם לזה יש תרופה? הרי חוקי הטבע נכנעים לבוטח ומקווה.

ואז פניתי אליהם בהסבר ברור - לפני שבורא עולם החליט להביא לכם את הבן הזה, ולפני שהחליט להוריד את הנשמה לעוה"ז, מובא במדרש שהקב"ה בוחר לאיזה הורים לתת את הנשמה הזו. ואם בורא עולם בחר דווקא בכם זו ראייה חזקה שיש בידכם את הכוחות הדרושים לכך.

ראשית כל, עליכם להרעיף על בנכם אהבה, וזה יגרום לו להחזיר אהבה כנגד.

וכפי שהיטיב בעל ההפלאה להסביר את הפסוק במשלי "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם" וז"ל בספר פנים יפות פרשת תולדות פסוק מד-מה בתוך דבריו - "כי אם יאהב אדם חברו ותתחזק מאוד אהבתו אליו, הוא גורם שגם חבירו יאהבו, והוא נקרא אור החוזר, וכן להיפך אם ישנא חבירו ותתחזק שנאתו מאוד, גורם שגם חבירו ישנא אותו" עכ"ל

טען אותו אברך אני לא מסוגל כבר לאהוב? קשה לעכל אמירה כזו, אך התעקשתי וטענתי שאם ח"ו תמעול בתפקיד תיענש על כך ותיתבע ע"י הקב"ה שלא מימשת נכון את

שליחותך. זה עלול לעלות ביוקר עד כדי חזרה בגלגול, ח"ו. אם המצב כרגע שהילד לא מסוגל ללמוד בחיידר, אתה מחוייב להפעיל כוחות של אהבה וע"י אור החוזר תפילות וקיווי זה יפעל בס"ד

מהלך של צרה – זה עצמו צמיחת הישועה

נקודה נוספת שהבהרתי להם היא – מדוע אכן הקב"ה נותן לכם לכאוף סבל עם בנכם? הרי בורא עולם קרוי אב הרחמן והוא אין סוף של רחמים, אז מדוע יש לכם עם הבן קשיים כה גדולים?"

כאן הוא המקום להביא את דבריו הנפלאים של ר' ירוחם ממיר בספרו דעת חכמה ומוסר שיחה ד' בתחילת דברו הוא מביא את המדרש בשמות רבה פרק כ"א על הפסוק "ופרעה הקריב" – ומהו ופרעה הקריב, שהקריב את ישראל לתשובה שעשו... ולמה עשה להם כך אלא שהיה הקב"ה מתאווה לתפילתן ועיין שם המשל עם המלך שהיה בא בדרך והייתה בת מלכים צועקת, בבקשה ממך הצילני מיד הליסטים וכו'

ושם אומר רבנו ירוחם יסוד עצום – רואים אנו מדברי המדרש דבר חדש בעניין תפילה מתוך השעבוד שאנו רגילים להבין שצרכה של תפלה, הוא משום הצרות, שכשאנו סובלים ומצפים לתשועת ה' מתפללים אנו על זה ואם כן לפי"ז יותר נוח היה לאדם שלא לסבול ולא להתפלל כיון שעניין התפילות הוא רק בכדי להפטר מהצרות ומתוך דברי המדרש רואים שאינו כן שכל הצרות והייסורים שסבלו היה בכדי שיתפללו לה' ויושיעם.

מכאן אנו למדים שכל הצרות והייסורים שאנו סובלים מטרם להוביל אותנו שנפנה אליו בתפילה!

כשפוסק האדם מתפילה וקיווי נשלחות צרות לעוררו, אך אומר רבנו ירוחם מסר עמוק יותר

"כל הישועות וההצלחות שיכולים להשיג, אנו מושגים רק ע"י ביאת שמו ית', כי שם ה' הוא מקור כל ההצלחות, הוא מקור הישועה.

כל זכיית ישראל בהתגלות יציאת מצרים השיגו וזכו ע"י ה-"ויצעקו" זאת אומרת שהתגלות יציאת מצרים שהיא התשועה הכי גדולה...נולדה ויצאה ע"י צעקתם לה' בצר להם

ומציין רבנו ירוחם את הנקודה המרכזית: "שונה אפוא ענין הישועה מכפי שהורגלנו להבין, שכשבאה לאדם איזו צרה ונחלץ ממנו מודה הוא לה' על התשועה, אבל ודאי שיותר היה נח לו, לו לא הייתה באה עליו הצרה כלל; אבל באמת אינו כן שסיבת הישועה שהיא התגלות אלוקית נולדה ויצאה מתוך הצרה, שעל ידי הצרה היה קריאת ה' מתוך הצרה שמזה נולדה הישועה, עכת"ד.

כשה' נתן לכם צרה אין הפירוש שה' רצה שיהיה לכם סבל, או שתתבוססו בתוך הבוץ של הצרה ושם זה נגמר - פניתי לאותם הורים - ה' רוצה שתמשיכו מכאן הלאה, וכמאמר ה' ליעקב בירידתו למצרים "אנוכי ארד עמך - נכון אתה תרד למצרים אך אל לך לחשוב שהסבל שיהיה שם בזה תתבוסס - אלא גוף הצרה הוא מהלך צמיחת הישועה שתצמח לך מזה עליה גדולה יותר - בבחינת "ואנוכי אעלך גם עלה".

ממשיך רבנו ירוחם וז"ל ויסוד זה מלמדנו דוד המלך ע"ה [תהלים קיח ה] בכל פסוקי ההלל מן המצר קראתי י' ענני במרחב י' וגו' הוא מגלה לנו שבתוך המצר בתוך הצרה טרם שנחלץ ממנה ראה את הישועה וכן הוא מהלך כל הפסוקים שם על יסוד זה "סבוני גם סבבוני" שזהו עדיין בתוך הצרה בשם ה' כי אמילם סבוני כדבורים וגו' דחה דחיתני לנפול וה' עזרני את ה' וה' עזרני רואים ומכירים כבר הכל כי לאחר הישועה נגלית היא כבר לכל, אבל מעלת דוד המלך ע"ה הייתה שהכיר את הישועה בעצם הצרה ובטרם שנחלץ ממנה, ראיית הישועה בצרה, את זה מכירים רק יחידי סגולה זה השער לה' צדיקים יבואו בו' אמר ע"ז אדמו"ר הסבא מקלם ז"ל זה היינו הצרות ומהלכן זהו השער להגיע עד ה' אבל רק צדיקים יכולים להיכנס בו כי רק הם יכולים להכיר דרך זה וכן אודך כי עניתני ותהי לי לישועה מודה הוא לה' גם בעד העינוי כי העינוי עצמו הוא גם כן הישועה עכ"ל.

אחד הבעיות העיקריות שלנו שכשאנו רואים או חווים צרה, זיווג שלא מגיע וכיו"ב - האדם מצוי בחושך בתחושה שלעולם לא יצא מזה, בעוד שהאמת שיהיה החושך סיבת האור ומגוף הצרה תצמח הישועה.

הגמרא במסכת שבת דף יג ע"ב תנו רבנן: מי כתב מגילת תענית? אמרו: חנניה בן חזקיה וסיעתו, שהיו מחבבין את הצרות. אמר רבן שמעון בן גמליאל: אף אנו מחבבין את הצרות, אבל מה נעשה, שאם באנו לכתוב - אין אנו מספיקין.

רש"י מחבבין את הצרות - שנגאלין מהן, והנס חביב עליהן להזכירו לשבח של הקדוש - ברוך - הוא, וכותבין ימי הנס לעשותן יום טוב, כגון אלין יומין דלא להתענאה בהון כו'.

מהרש"א חידושי אגדות שהיו מחבבין את הצרות כו'. פירש"י שנגאלין מהם כו' ולשון את הצרות לא משמע כן אלא שמחבבין הצרות ממש כדאמרינן ביסורין חביבין עליך יסורין ולכך עושין בו ביום שנגאלו י"ט דמתוך זה יזכור יום הצרה דחביבה לו וכמ"ש כשם שמברכין על הטובה כך מברכין על הרעה ולזה נקרא ספר מגילת תענית דהיו"ט הנזכרים בו עיקרן לא נתייסדו אלא ע"ש התעניות שהיו להם בעת צרה והשתא ניחא דהמשלים שהביא הו"מ מן הדומה דאין שוטה נפגע ואין מרגיש בפגעיו לפי שהורגלו בהן כך הורגלו בצרות עד שאין מרגישין בהן לעשות ביום שנגאלו ממנו יום טוב וכן אין בשר המת שבחי כו' היינו מתוך שהוא בצרה ביותר אינו מרגיש בו בחיתוך איזמל כך מתוך שהורגלו בצרה אינו מרגיש בו לעשות יום טוב ביום שנגאלו מהצרה:

את אותנו מסר אנו מוצאים בדברי המרח"ל בדעת תבונות ואומנם יש לך לדעת הקדמה גדולה והיא שבאמת אין הקב"ה מואס יגיע כפיו לעולם אלא מתקן בעצתו העמוקה גם כי נראה ההפך כמו שאמרו רז"ל על יעקב אבינו ע"ה שאמר לבניו למה הרעותם לי וכו' אמר הקב"ה אני עוסק להמליך את בנו במצרים והוא אומר למה הרעותם לי כי בזמן שהיה יעקב בצער הקב"ה היה עוסק להחיות את יעקב עם ביתו ברעב ולתת לו שנות חיים בשלוח רבה וזה בנין אב לכל הגלגולים שהקב"ה מסבב קודם שמביא הטובה והוא מעומק עצתו כדי שיצא הטוב השלם וכענין שאמרו ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל וכלם על ידי ייסורים.

אדם הנמצא בחושך ה' אינו עוזבו כפי שנראה להרבה שהעולם עזוב, גם בזמן שלא רואים את האור בקצה המנהרה - אין לי זיווג אני צריך דירה, אין פרנסה וכדו', דווקא אז ה' מחדש טובה

בעולמו ונפלאותיו ומחשבותיו תמיד כל היום רק לתיקונו של עולם אלא שהוא מסתיר עצתו הסתר גדול מאוד.

להבהרת המסר הזה מביא הרמח"ל כאמור את המדרש רבה הידוע על דברי יעקב אע"ה – "ויאמר ישראל למה הרעותם לי" שעל זה בא בורא עולם בתביעה "אני עוסק להמליך את בנו במצרים והוא אומר למה הרעותם לי"

פירוש הדברים שכל זמן שהיה יעקב בצער על פרישת יוסף, הקב"ה גלגל גלגלים להמליך את יוסף כדי שיעקב יחיה בשנות הרעב בשלווה

אני נמצא עימך בחושך ומשם אני מכין לך את הישועה! זה לא קרה רק ליעקב אלא זו צורת בנינו של עולם ע"י הבורא, הידיעה שתהיה החושך סיבת האור – אל תעמוד ותיעצר בחושך תמשיך לקוות

וזו הצורה בה בוחר ה' להביא התעלות לאדם – "שכלל עילוי שרוצה הקב"ה לתת לאדם או לעולם, הנה כל זמן הזדמן הטוב – אינו מזדמן ובא אלא מתוך עומק עצה נסתרת ועל כן יקרה קודם לו צער" וכפי שהטיב להמשיל זאת הגר"ח פרידלנדר זצ"ל – "כיון שבהנהגה המביאה את התיקון עדין בהתקמותה ומוסתרת בעובר זה שהולך ומתקדם בתוך אמו בהחבא – לכן בשעת הסתר זו שולטים היסורים והקשיים מבהיל!"

הישועה הצומחת מהצרה – יסוד גלום בבריאה

מצינו דברי עומק בדברי המאור עיניים ד"ה ויאמר ה' [ה"ב] על הא דאיתא גבי בריאת העולם שבתחילה עלה במחשבה לברא את העולם במידת הדין, ראה שאין העולם מתקיים, הקדים

הקב"ה מידת הרחמים ושיתפה למידת הדין שנאמר ביום עשות ה' אלוקים ארץ ושמים".

מהו הפירוש במאמר זה כלום שייך להגדיר ולומר סוג של שינוי רצון אצל הבורא? האם חשב כך ח"ו ואח"כ התחרט.

אומר המאור עיניים הרי ודאי אין שייך לומר כן שיש שינוי אצל הבורא.

אכן הכוונה שבאמת עיקר מטרת הבריאה, הוא למידת החסד, אולם, החסד לכשעצמו אורו גדול מאוד, ואי אפשר לנבראים ליהנות ממנו, לכן הקדים מידת הגבורה והדין שהוא הצמצום והמידה להארת החסד.

והארה זו, של התעוררות מידת הדין לצורך קבלת החסד, יסודה ממידת הרחמים, שמחמת שמרחם על הבריות שאינם יכולים לקבל החסד עושה להם שיוכלו לקבל החסד.

וזהו ביאור המאמר הנ"ל, לא שנשתנה רצון הבורא ב"ה, אלא שזה היה מהלך והשתלשלות הבריאה, שמחמת שמטרת הבריאה למידת החסד, וראה שאין העולם מתקיים בחסד לבד, לכן מחמת מידת הרחמים הקדים ושיתף מידת הדין למידת החסד. עכ"ל

יצא שמעת בריאת הולם הוצרך להיות מצב שהדין קודם לחסד וכך היא הנהגתו יתברך בעולמו שכשם שבריאת העולם הוצרכה להיות באופן שהדין קודם, כן העולם ההווה בפרטות עם כל אחד ואחד כשרוצה לנהוג עמו ולעשות עמו הארת החסד, צריך להיות מקודם דין.

על פי יסודו הנ"ל מסביר "המאור עיניים" את עומק הסיפור לגבי חוני המעגל.

שהרי חוני המעגל התפלל על הגשמים בעומק הקיווי כבן המתחטא לפני אביו והנה ה' מוריד גשם זלעפות שירד בזעף ועל כך אומר חוני "לא כך שאלתי עד שהתפלל על גשמי רצון ונדבה.

ושואל המאור עיניים "ולכאורה למה היה צריך להיות כן שבתחילה ירדו בזעף ולא ירדו מיד גשמי רצון?

אלא מבאר שהוא מהטעם הנ"ל שקודם החסד הגדול הוצרך להקדים הדין"

וזהו הביאור במאמר חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטוב, ומהי מחוייבות זו הרי האדם חש שזו רעה והיאך יברך כעל הטובה?

התשובה כלשונו הזהב "משום שהוא חלק מהטובה" ולכן חייב לקבלן בשמחה.

האדם רואה בעיניו רק את הצער, חולי, עיכובי זיווג וכדו' – ברך בשמחה ואמור תודה

מכינים לך עכשיו טובה!

סוד הגלות – סוד האמונה

ישנו מאמר ברבנו ירוחם שחייבים לחיות אותו ולשננו ללא הרף מתוך ידיעה חשובה שכשאדם נמצא בזמני חושך, ככל שהאדם מקבל הדברים ואינו מהרהר אחר הבורא, כגודל הקבלה כך תהיה גודל התשועה.

הוא מביא על כך ראייה ממה שמצינו גבי אברהם אבינו ע"ה
דכתיב עליו - "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה" [בראשית טו, ו']

ה' מבטיח לו בן זכר בזמן שאברהם אבינו כבר בן שבעים
וחמש במהר"ל מובא שחמישים שנה אברהם אבינו עבד על קיווי
הגם שבמקרא זה לא כתוב, מכל מקום צורת הבריאה הינה באופן
שלא שייך לקבל דבר בלי קיווי לה'.

והנה הוא מקבל הבטחה שיהיה לו בן - אך לא נאמר לו
שום תחזית של זמן מתי זה יקרה, אפי' לא ברמז.

ועל כך אומרת התורה "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה"

מוסיף ר' ירוחם ממיר "כי תכלית השלמות היא דוקא במה
שלא רואים, הסוד של "אני חומה", להיות איתן וחזק כברזל, הוא
בורא מתוך חושך, מתוך "משימים עצמם כבהמה" אינני מבין
מאומה אינני יודע מאומה אלא אני מאמין!

ועל מי זה כתוב? על אברהם אבינו ע"ה - "לאברהם אבינו
לא היה כל מתן תורה ויציאת מצרים, ואף על פי כן אנחנו
רואים את עמידתו האיתנה כחומה.

"אלא מפני שסוד "אני חומה" הוא דווקא "באני אחרון",
בחושך, מסוד האמונה.

זהו סוד הגלות - גלות זו חושך ואפילה, לא רואים כלום
ומתוך הגלות צריך לצמוח כל סוד עולם הבא, כי סוד הגלות
הוא סוד האמונה - ואמונתך בלילות".

גם בזמן שאין רואים כלום – תאמין שבורא עולם ברא עולם להיטיב לברואיו

על עמידה איתנה זו נאמר בגמ' בביצה ג' עזים הם, ואחד מהם ישראל – באומות!

במה מתבטאת עזות זו? היא מתבטאת בלקיחת האמונה לתוככי המצבים הקשים והנסיונות, אל זמני החושך והאפלה – ושם לא להרהר – זהו סוד האמונה

בכל יום אנו אומרים בתפילה "בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו חוקי חיים" מהו הביאור בתפילה זו?

אומר רבנו ירוחם שכל מה שזכו, לא זכו בגלל חכמתם, אלא בגלל "שבטחו בך" – בזכות האמונה; לא עבור שהבינו, לא עבור שידעו אלא עבור "אמונתך בלילות!"

בגמרא במסכת שבת קיט: נאמר "כל העונה אמן בכל כוחו פותחין לו שערי גן עדן! הפשט הפשוט לכאן מדבר על אדם שעונה אמן בכונה.

בא רבנו ירוחם ומבאר שחז"ל גילו לנו במאמר זה שהפטיש לפתוח שערי גן עדן הוא דווקא כל העונה אמן בכל כוחו" אמונה לא מתוך חכמה והבנה אלא מתוך ויתור של הבנה – "אמן" – אני מאמין, איני יודע מאומה רק אני מאמין!

כשאדם אומר אמן על ברכת רופא חולי עמו ישראל מבטא בזאת שאין צריך כלום חוץ ממה שמאמין הוא ברופא עמו ישראל. מאמין שאכן כך יהיה.

איך האדם יתרפא? מכח אמונתו – זהו סוד האמונה שבאה בלי שום נגיעות

ביטחון – אל תשאל שאלות

היסוד אותו רבנו ירוחם ממסד במשך שיחתו הנ"ל שסוד הביטחון הינו לא לחשוב איך ובמה הקב"ה יכול להושיעני שהרי אין מחסור ביד ה' מלהושיע.

כשדוד המלך ע"ה אומר "השליך על ה' יהבך" בפשוטו של מקרא כוונת הדברים להשליך על ה' את דאגת המזונות והפרנסה אך קונטרס היחיאלי כותב שזה נאמר על כל צורכי האדם – זיווגים, פרנסה, רפואה, שלום בית וכדו'

"השליך" – פירושו כאדם שמשליך דבר שאין לו צורך בו שאין חושב עליו יותר, כך היא מידת הביטחון שצריך להשליך על ה' את כל צרכיו ולבטוח רק בו

אדם שמהסס ופוחד, ומהשפה ולחוץ בוטח אך אין ליבו שקט ובמנוחת הנפש – אין זו השלכה על ה'

מהלך הביטחון מזקיק מצב שגם בשעת הצרה האדם במנוחת הנפש ללא עוררין איך יהיה זיווג לביתי אם אין מי שמכירה, מהיכן אני קונה דירה וכו' – בלי שאלות – כי מי ששואל הוא גורם בכך להפסיד את הנהגת ה' ית' – הואיל ובעצם שאלותיו הוא ח"ו מצמצם את יכולת הבורא!

ישנו פסוק בקהלת [ז' ט"ז] – "ואל תתחכם יותר למה תשומם"

כוונת המושג אל תתחכם – היינו לא להתחכם ולשאול שאלות "תסביר לי בשכל מאיפה הם יכירו את הבת שלי, איך ניתן להגיע לזה" שאלות כגון אלו הן בבחינת אדם שלא חי אמונה וזה מה שיכול לגרום לאדם להישומם – היינו לאבד את הנהגת הנס עמו ולהיכנס למסלול הנהגת הטבע.

ככל שאדם משקיע עצמו בזמני החושך, שלא לשאול שאלות, אזי אור הישועה יהיה גדול יותר.

נתת ליראיך נס להתנוסס – הנסיון בנין קומת האדם

ידועה המשנה באבות פרק ה' משנה ג' – "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכולם" ומביא שם רש"י דברי פרקי דר"א שתחילה ביקש נמרוד להורגו ונחבא בקרקע י"ג שנים – דהינו שיג' שנה לא ראה אברהם אבינו שמש וירח.

אם נבוא ונשאל הרי זה לא מצב של חושך?

ובפרקי דר' אליעזר מתאר עוד בהרחבה את כל נסיונותיו שגלה ממולדתו, רעב בארץ שהגיע אליה, נלקחה שרה מאתו, בא עליו כדורלעומר וחבריו והגלו את לוט – אך הלקח הוא שלא הרהר אחר מידותיו ית'

הוא לא רטן ושאל – "רבש"ע תראה לי נס שאתה קיים" – חיים מלאים בנסיונות – חושך ללא התגלות אור – אך עומד איתן!

אברהם אבינו לפי כוחותיו נתנסה בניסיונות לא פשוטים, אך מה שלא הרהר אחר השם יתברך זכה ע"י כך להשפיע לדורות כוחות עמידה בנסיונות

וכתב שם רש"י: "אבל אברהם הציל כל העולם כלו לאחר שהמתין להם הקב"ה עשרה דורות, לפי שהדריכן בתשובה.

וממשיך רש"י ואומר – "וכנגד עשרה נסיונות שנתנסה אברהם אבינו ועמד בכולן, כנגדן עשה לישראל הקב"ה במצרים עשרה

ניסים, ועשרה על הים, והביא עשר מכות על המצרים במצרים ועשרה על הים, וכנגדן נתן לבניו עשר דברות...” הכל בזכות אברהם אבינו שלא הרחר - זה כוח שנשאר לדורות!

באחת משיחותי הבאתי את דברי רש"י הנ"ל באבות - והוצאתי מזה שיש מושג שביטחון של אבא יכול לעמוד לו לדורות הבאים.

ניגש אלי אברך אחר השיחה, כיהודה ועוד לקרא, ומספר לי כי הוא עובד על עצמו באמונה וביטחון ואז הוא מספר על אירוע שהתרחש עם בנו ואחד הנהגים שנסע במהירות מופרזת של 170 קמ"ש גרם להם להתנגשות עם קיר שהיה בסיבוב של הכביש. הרכב הסתובב כמו סביבון - והבן שלי יצא ללא פגע

לא הבנתי איך זכה לנס? אך כאמור כשאדם מתעסק ועובד על עצמו באמונה וביטחון הוא משפיע אור ישועות לדורות.

סוד התפילה והקיווי

ישנה שאלה שמתעוררת תמיד אצל הרבה אנשים: "איני מבין הרי הקב"ה הכל ידוע לפניו ובוודאי הוא רואה את סבלי וצרתי אז שייתן לי לבד את מה שאני זקוק לו".

כדי לענות על כך, ולמצות היטב את ההבנה במהות הקיווי נביא את דברי בנו של הגר"א בספרו באר אברהם על לשון תהילים ק"ל - "שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה"

וז"ל - לפי שעל ענין התפילה יפלו ב' ספיקות הא' - כי לא ימנע מחלוקה, או גזר ה' ית' הטוב על האיש ההוא או לא גזר.

ואם גזר אין צריך תפילה, ואם לא גזר האיך תועיל התפילה לשנות רצון האל ית' לגזור עליו טוב אחר שלא נגזר?.

ב' – כי לא ימנע, או האל יתברך יודע בצרכי האיש או אינו יודע, ואם הוא יודע מה צורך לו בתפילתו, כי הנה מתוארי השלם הנדיב, שלא לאחר מתנתו עד שישאלנה השואל, כי אם לתת המתנה מבלתי השאלה, ואם אינו יודע א"כ יתחדש לו ידיעה בתפילתו, ויהיה אח"כ בו ריבוי ידיעות ח"ו... זו ממש בשאלה הנשאלת אם ה' כל כך נדיב שייתן לי הדבר ללא צורך בשאלתי ובקשתי?

ומתרץ הבאר אברהם: אין הדבר כן, כי סיבת התפילה הוא מה שקראתי לך מעמקי ליבי, שבעת התפילה שב אני ומתוודה ועוזב דרכי הרעים, ונעשה ראוי והגון אל הטוב ההוא, מה שקודם התפילה לא הייתי ראוי לכך ומה שגזר עלי הוא בהיותי במדרגה ההיא, ובהשתנות מדרגתי תשתנה עלי הגזירה לטוב

כשאדם עוסק בתפילה ובקיווי, ע"י זה הוא נעשה ראוי מה שלא היה לפני כן הואיל וע"י התפילה והקיווי נשתנה מדרגתו ונעשה לאחר הראוי מה שלא היה קודם.

מה זה קיווי?

בבאר אברהם שם בתהילים על הפסוק "קויתי ה' קותה נפשי" כותב וז"ל – "קויתי הוא מלשון יקוו המים, וקוטה היא מלשון וקוי ה' יחליפו כח. ואמר כי להיות דבק כל כחותי ואברי עם ה'. קוטה נפשי, ולדברו – פירוש בעבור דברו שאמר ושבתי עד ד' אלוקיך וגו' לכן הוחלתי שיתדבק נפשי בו ית' אע"פ שחטאתי.

וזהו ההבדל שבין קיווי לתוחלת, קיווי שמקבץ כל כוחותיו וכוונתו אליו יתברך ולא יקווה לבני אדם בשום אופן בעולם. ותוחלת - היא שלא יעשה שום תחבולה עד שמתחיל הקב"ה להושיע קצת וידע כי מה' הוא... "עכת"ד.

כוונת דבריו במה שכתב שקיוויתי הוא מלשון יקוו המים"שכאמור בבריאת העולם כל המים כיסו את פני העולם והקב"ה גזר מיד "יקוו המים ובאותה שעה כל המים יתכנסו למקום אחד והנה למדים שקיווי הפירוש שכל הכוונות והכוחות, מוכנים רק אליו יתברך ואין לו לעשות שום פעולה עד שמתחיל הקב"ה להושיעו במקצת.

כשראיתי את ההגדרה הזו בקיווי, יצא שניגש אלי בחור וספר לי שאביו נמצא בכלא, וכל סוללת עורכי הדין שניסו לעשות משהו לא הועילו כלום, הוא שאל אותי מה זה קיווי - האם זו תפילה

הבאתי לו את ההגדרה הנ"ל מהו קיווי לה', והוספתי לו בהקשר לנושא של אביו את דברי האור חיים הקדוש ששבוע זה הוא יום היארצייט שלו, שאומר שכאשר משה רבנו היה אמור לגשת אל פרעה ולדבר עמו, הוא פנה לה' שזו ממש סכנת נפשות. ואז הקב"ה אומר לו גש אליו ויהיה פרעה בעיניך כהדיוט - במילים אחרות אין כאן מלך, אין כאן פרעה.

וכשנתבונן הרי פרעה זה לא סתם איזה עו"ד - מדובר על מלך שכל האימפריה העולמית תחת שליטתו - ובכל זאת מצווה משה להתבונן עליו כהדיוט - וכשכך תתבונן עליו שאין כאן כלום - אז אהיה עמך.

הבאתי עוד לאותו בחור את דברי ספר העיקרים בעניין הקיווי ופניתי אליו שיעסוק בקיווי יום יום.

בשבוע שעבר הוא ניגש אלי ומספר לי כי מתחילה קיבלנו על עצמנו את הדין שאביו לא יוכל להשתתף בחתונה, שכן העו"ד טען שאין שום סיכוי לזה וחבל על הזמן. אך במשך כל השבוע למרות התחזיות הקודרות התחזקנו בקיווי וביום החתונה קורה הלא 'אומן' פותח אחד מהסוהרים את השער לאבא – "אתה הולך לחתונה" אבא לא הבין הרי גם בדמיון לא משחררים אדם סתם ככה!. ואמר האחראי לאבא בחיים שלי לא ראיתי דבר כזה.

זהו מה שאמרנו אם אדם מתחזק באין עוד מלבדו כל המציאות מתפוגגת – אך צריך לחיות את זה!

ברצוני לסיים בדבריו הנפלאים של המלבי"ם

כפי שהבאנו לעיל הקב"ה ברא את הבריאה בשני מסלולים טבע והנהגה ניסית. הזמן בו הראה לנו הקב"ה שהוא מנהיג את הבריאה בהנהגה ניסית גם אם אין האדם ראוי לזה, התרחש בקריעת ים סוף.

המתבונן בדברי האור החיים – יראה שם על אתר שלמרות שהייתה הבטחה מה' לתת להם התורה ולהכניסם לא"י, מידת הדין רצתה להטביעם בים – וזה נגרם בעבור מיעוט האמונה בקרבם וכלפי זה לא הייתה שום יכולת בידי משה להושיעם אם עם ישראל לא יתחזקו באמונה.

וכפי שאומר האור חיים – "גדול כח האמונה והביטחון להושיע אותם" ורק אחר שהתחזקו נקרע להם הים ממעמד זה נוצרה הנהגה בבריאה שמי שנמצא בצרה גם אם אינו ראוי, הקב"ה יושיעו בהנהגה ניסית מעל הטבע.

דברי המלבים מכון לשבתך פסוק ז' וז"ל הנה השמים נקראים מכון שבתו של ה' כמ"ש בתפלת שלמה כמה פעמים ושמעת השמים מכון שבתך וגם את המקדש קורא פה מכון לשבתו, רק שיש הבדל ביניהם שהשמים הם המכון ששם יושב ה' ומנהיג את הנהגת הטבע והמערכת הסדורה מששת ימי בראשית, והבית המקדש הוא המכון ששם יושב ומנהיג הנהגה הניסיית והפלאיית המתחדשת לפי זכות הדור.

על ניסיון מרה אומר המלבים ושם נסהו כי כ"ז היה לנסותם ולהוציא שלמותם מכח אל הפועל וכ"ז היה הכנה אל מתן תורה שהיו מוכנים אליו אז ובאשר האדם מורכב משני עולמות, הנפש היא מעולם הרוחני, והגוף מעולם הגשמי, ותהלוכות הגוף נתון תחת הטבע, ותהלוכות הנפש תחת הנס ולמעלה מן הטבע, ומי מרה נעשו מרים עפ"י הנס כי זה היה ע"י חטא הנפש בדעות ואמונות, הומתקו ע"י מרירות טבעי מעץ מר שהוא משל על מרירות הגוף בהכנעה ובצום ובתשובה עד שהגוף שהוא עץ השדה ונמשל לצומח המר לו מאד על ידי כן המתיק מרירות הנפש ויהי לה למרפא כמו שמרירות העץ המתיק את המים.

פסוק כ"ו 'אמר אם שמוע תשמע וכו' כל המחלה וכו' כי המחלה ששם במצרים לא היתה מחלה טבעיית רק נסיית שבא בסבת חולי נפשם שע"י חולי נפשם במעשים רעים ומשוקצים הכה ה' אותם בתחלואים יוצאים מגדר הטבע שאין להם רפואה, כי תחלואים טבעיים רובם יש להם רפואה ואם ישמעו לקול ה' ולמצותיו וחוקיו שהודיע להם שהוא העץ שהורהו ה' ימתקו המים הרעים ר"ל חולי נפשם ולא יוכו עוד בתחלואי מצרים שעד עתה דבקו במ מדווי מצרים הרעים ע"י שהלכו בדרכם הנשחת ולא הייתה רפואה לחולים בדרך הטבע כי אני ה' רופאך

ברפואה שלמעלה מן הטבע כמו שנרפאו המים ע"י עץ מר והנה מדווי מצרים אין להם רפואה כמ"ש יככה ה' בשחין מצרים אשר לא תוכל להרפא אבל בישראל הקב"ה מקדים תמיד רפואה למכה שזה נכלל במ"ש כי אני ה' רופאך ר"ל שלפני המכה אקדים תמיד הרפואה והטעם בזה כשהשם מכה את מצרים תכלית המכה הוא כדי להכות, לא כדי לרפאות אבל כשמכה את ישראל אין המכה למען הכות רק כדי לרפאות חולי נפשם והרי זה דומה כרופא הבא להקיז דם שמכין תחילה הסממנים והתרופות לעצור את הדם כן יקדים ה' תמיד רפואה למכה וזה שכתוב שכל המחלה אשר שמתני במצרים שהיה תכליתה כדי להכות לא אשים עליך כי אם אכה אותך יהיה זה מצד שאני ה' רופאך יהיה זה לרפואה אל חולי הנפש.

נמצאנו למדים מכל תוכן דבריו שכל מחלה שבישראל הקדים לה הקב"ה תרופה וכל סיבת המחלה הוא ע"מ שיבססו את קומתם הרוחנית באמונה וביטחון וקיום המצוות

הקב"ה יעזור שבעזרת ה' יתברך כולם יזכו לאורך ימים ושנים, ויזכו לרפואה שלימה ושלא ימצא פסול בזרעכם עד עולם ונאמר אמן.

סגולת הביטחון - לא לשאול שאלות איך ובאיזה דרך יושיעהו השי"ת

כתוב בספר קונטרס היחיאלי זצוק"ל ערך בטחון וזת"ד:

וגם לא לחשוב איך ובמה יוכל הקדוש ברוך הוא להושיע אותנו, כי אין מעצור להשי"ת להושיע ברב או במעט, וכל שכן שאסור לו לאדם להוציא דברים אלו על דל שפתיו, הואילו ושאלות אלו מונעות מהאדם כמה טובות ומאבדים בזה את סגולת הבטחון שמעלתה גדולה מאד וזוכים לראות ניסים ונפלאות מעל הטבע.

כתוב בתהלים (נ"ה כ"ג) "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך", פירוש "השלך" כמו אדם שמשליך דבר שאין לו בו עוד צורך, ולא חושב עליו, כך הוא מידת הבטחון, צריך האדם להשליך על השי"ת את כל צרכיו (פרנסה, בריאות, זיווגים וכו') ולבטוח בו ולא בבני אדם, ולהשען על רוב חסדיו, ונפלאותיו עמו, כמו שכתוב "בו אבטח ולא אפחד".

אמנם, אם האדם מהסס ביכולת השי"ת, ומהשפה ולחוץ שם מבטחו בה', ולבו לא שקט ומחשבות דאגה לא נותנים לו מנוחת הנפש, ושואל איך ובמה נוכל להיות נשענים על השי"ת בדרך השכל והטבע? הרי מפסיד הוא את כל הנהגת השי"ת במסלול של ניסים מעל הטבע, הואיל וחשש ולא האמין ביכולת והשגחת השי"ת, ותיכף מפסיד את השגחת השי"ת במסלול של נס, ויהיו כל ענייניו רק בדרך הטבע, כמו שכתוב (קהלת ז, ט"ז) "ואל תתחכם יותר למה תשתומם", אל תתחכם לשאול שאלות איך השי"ת יושיעני באיזה דרך וכו'? ואז תשומם ותפסיד את הנהגת השי"ת במסלול של הנהגה ניסית מעל הטבע, ומכאן ואילך תהיה הנהגת השי"ת איתו בדרך הטבע ועפ"י השכל.

(עכת"ד קונטרס היחיאלי, הג"ר יצחק אלפיה מחכמי הספרדים)

בס"ד אפשר לשמוע את הוועד השבועי
וכן חיזוק יומי קצר במערכת קול הלשון ע"י
זיהוי קולי של הרבנים
[#*] 'הרב מיכאל בוגנים'
או בטלפון ישיר 0733718155
שיעור מספר 143

הוועד נמסר ביום א' בערב בשעה 9:05
בבית הכנסת "שטפנשט"
רחוב מהרש"ל בני ברק

ניתן לשמוע גם באנגלית במספר
0733718506

את הגיליון אפשר להשיג בכולל חזון איש הישן [קומה א']

להערות והארות וכן לכל עניין אחר ניתן לפנות
לטלפון 052-7174414
לתרומות והנצחות והפצה באזור מגוריך במספר הנ"ל
לקבלת הגיליון במייל rmb8009@gmail.com

כל הזכויות שמורות

עיצוב ועימוד – בית העימוד - 0527672674